

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-A, в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Богдана Желявска

Членове: Евгени Георгиев
Екатерина Стоева

като разгледа докладваното от Екатерина Стоева Въззивно гражданско дело № 20211100507639 по описа за 2021 година

Производство по чл.435, ал.2, т.6 ГПК

Образувано е по жалба на М. М. П.-длъжник по изп. д. № 20218580400282 по описа на ЧСИ У.Д. срещу постановление от 25.03.2021г. за отказ от прекратяване на изпълнителното производство.

Жалбоподателката сочи, че преди получаване призовката за доброволно изпълнение погасила чрез плащане по сметка на вискателя „Т.С.“ ЕАД дължимите суми, който с молба от 11.03.2021г. поискал прекратяване на изпълнителното дело на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК. Сочи още, че няма публични задължения към държавата. Поради това счита, че е налице основание за прекратяване на изпълнителното производство, като постановеният отказ за това е незаконосъобразен.

Вискателят изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, че плащането към него е осъществено след образуване на изпълнителното дело, поради което длъжникът дължи таксите по изпълнението. Затова подадената от него молба на 11.03.2021г. е имала предназначението само да уведоми съдебния изпълнител за извършеното плащане, но в нея изрично е посочено неговото прекратяване след събиране на дължимите такси.

В мотивите ЧСИ излага доводи за неоснователност на жалбата. Сочи, че длъжникът е останал задължен за такси в общ размер на 143.39лв.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и прецени доказателствата, намира следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба на „Т.С.“ ЕАД от 03.02.2021г. с

приложен изпълнителен лист от 05.01.2021г., издаден въз основа влязла в сила заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по гр.д.№ 88485/2017г. по описа на СРС, 150 състав, съгласно който длъжникът М. М. П. следва да заплати сумата 819.97лв., представляваща неплатена цена за доставена топлинна енергия и услуга за дялово разпределение, ведно със законната лихва от 20.12.2017г. до изплащането. В молбата вискателят е посочил изпълнителни способи и едновременно с това на основание чл.18 ЗЧСИ възложил на ЧСИ да определи начина на изпълнението. Предмет на искане са и направените в изпълнителното дело разноски, в тази част юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

В деня на подаването ЧСИ постановил разпореждане за образуване на изпълнително дело, а на 09.02.2021г. съставил сметка за дължимите от вискателя такси по ТТРЗЧСИ в общ размер на 108лв. с ДДС, от които 20лв. за образуване на делото, 20лв. за изготвяне на покана за доброволно изпълнение и връчване на други книжа, 20лв. за справка на длъжника и имуществото му, както и 30лв. за налагане заповор.

ЧСИ събрал данни относно имущественото състояние на длъжника, наличието на трудови договори и данни за банкови сметки. Въз основа отправено на 10.02.2021г. искане е постъпило удостоверение от НАП от 17.02.2021г. /стр.15/, според което длъжникът М. М. има непогасени публични задължения в общ размер на 3674.54лв. С разпореждане от същата дата ЧСИ присъединил държавата като вискател на основание чл.458 ГПК.

На 24.02.2021г. съдебният изпълнител изпратил до „Уникредит Булбанк“ АД съобщение за налагане заповор върху банковите сметки на длъжника до размера на общото задължение 5 536.85лв., което включва вземанията на „Т.С.“ ЕАД по изпълнителния лист, в тази част изтекли лихви за забава, вземанията на държавата по публичните задължения, разноски на вискателя по изпълнителното дело за юрисконсултско възнаграждение и такси на ЧСИ в общ размер на 674.49лв. На същата дата наложил и заповор върху трудовото ѝ възнаграждение, получавано от работодателя „А.Б.“ ЕООД /стр.50/

На 24.02.2021г. до длъжника в съответствие с чл.428, ал.1 ГПК е изпратено съобщение за образуваното изпълнително дело, върчено на 02.03.2021г.

На 09.03.2021г. М. М. подала молба, в която посочила, че дължимите към „Т.С.“ ЕАД суми са заплатени на 09.02.2021г., ведно с лихви за забава до датата на плащането и присъдените му разноски по делата в СРС с искане за прекратяване на изпълнителното дело по чл.433, ал.1, т.1 ГПК. Към молбата приложила преводно нареждане от 09.02.2021г. за заплащане по банков път на дружеството на сумата 1517.63лв. с посочено основание „решение по гр.д.№ 26392/2018г. на СРС“.

С молба от 10.03.2021г. вискателят „Т.С.“ ЕАД потвърдил плащането и заявил прекратяване на изпълнителното дело по чл.433, ал.1, т.2 ГПК след събиране на дължимите от длъжника такси.

С нова молба от 25.03.2021г. длъжницата поискала разяснения относно начислените такси от ЧСИ, както и заявила, че няма задължения към държавата. С оглед тази молба и въз основа ново искане от ЧСИ е постъпило Удостоверение от НАП-ТД-София от 05.04.2021г., видно от което към деня на издаването му М. П. няма задължения към държавата.

На 25.03.2021г. ЧСИ постановил отказ да прекрати изпълнителното дело по чл.433, ал.1, т.1 ГПК поради това, че плащането към вискателя „Т.С.“ ЕАД е

осъществено след образуването му. Със съобщение от същата дата уведомил длъжника, че намалява таксите по ТТРЗЧСИ от 679.49лв. на 625.85лв., както и че постъпилата по делото сума от 3394.73лв. е преведена на НАП /общо 3079.03лв./ за погасяване на задълженията към държавата и към ЧСИ /315.70лв./ за такса по т.26 от тарифата. Същевременно върху удостоверението от НАП сочещо, че няма задължения към държавата е отбелязано „НАП коригиран, такси-143.39лв.“, което съответства на посоченото в мотивите на ЧСИ за несъбрани такси към него в този размер.

Въз основа така установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Отказът на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното дело на основание чл.433, ал.1, т.1 ГПК е правилен, тъй като плащането на задълженията от длъжника към вискателя „Т.С.“ ЕАД е извършено по време след неговото образуване. Неправилно обаче не го е прекратил при наличието на друго предвидено в закона основание-чл.433, ал.1, т.2 ГПК.

След като вискателят е потвърдил, че вземането му е погасено изцяло и с нарочна молба е направил искане за прекратяване на делото, съдебният изпълнител е обвързан от това изявление и се счита десезиран от извършването на последващи действия. Няма значение, че е било под условието за събиране на дължими такси, тъй като процесуалните действия не могат да бъдат извършвани по условие, освен по вътрешнопроцесуално такова, а условието за събиране на дължими такси няма такъв характер. Ако такива задължения са налице, съдебният изпълнител следва да уреди отношенията си с вискателя, който е възложил изпълнението, а след това го е десезирал. ЧСИ не може да продължи изпълнението под предлог, че има несъбрани такси, които са в тежест на длъжника, защото не е негов кредитор. В изпълнителното производство, по което е десезиран, той може да събере възложените в тежест на длъжника такси, само ако има събрани суми и преди десезирането му е издадено постановление за разноси или има изготвено разпределение. Това е така, защото след като вискателят е потвърдил погасяването на дълга и е поискал прекратяване на производството, изпълняемо право вече няма. Това изключва възможността за продължаване на изпълнението и за осъществяване на нови способы. Ако съдебният изпълнител счита, че вискателят или длъжникът има някакви задължения към него, той може да заяви претенциите си към тях по реда, предвиден за всички правни субекти, но не и сам да ги упражни в производство, чието продължаване е лишено от основание поради погасяване на изпълняемото право /Решение № 60273/10.12.2021г. по гр.д.№ 2413/2021г. на ВКС, IV г.о./.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление от 25.03.2021г. на ЧСИ У.Д., с район на действие СГС, за отказ да прекрати изп.д.№ 20218580400282.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____